

gevoerd had, en verklaart alle overeenkomsten die de stad zonder toestemming van Willem gesloten heeft, te zullen verbreken. Het stadsbestuur nam deze beslissing na overleg met de goede lieden en poorters van de stad⁴⁸).

Men kan zich afvragen of de gehele burgerij bij deze beslissingen betrokken was. In latere tijd was dit zeker niet meer het geval. Evenals in andere steden werden belangrijke besluiten genomen na overleg met de 'vroedschap en rijkheid', een elite uit de burgerij. Het is zeer waarschijnlijk dat ook de besluiten uit 1347 en 1355 zijn vastgesteld na overleg met zo'n elite, die dan geacht werd de gehele burgerij te vertegenwoordigen⁴⁹).

In 1373 wordt deze elite onder de benaming 'rijksten en vroedsten' voor het eerst vermeld. Op 23 juni van dat jaar werd een regeling voor het onderhoud van de bruggen vastgesteld, waarbij de stad in vier kwartieren of vierendelen blijkt te zijn opgedeeld. Deze regeling werd vastgesteld door de baljuw van Schieland, de schout, de zeven schepenen en de twee raadslieden, na overleg met sommigen van de rijksten en de vroedsten. Het waren er acht, twee uit elk vierendeel⁵⁰).

Ook in latere jaren is er enige keren sprake van een consultatie van 'rijksten en vroedsten' of 'vroedschap en rijkheid' door het stadsbestuur. Zo stelde het stadsbestuur in 1380 enkele bepalingen vast voor het begijnhof, na goedkeuring door de vroedschap⁵¹). In 1417 werd de vroedschap geraadpleegd bij het opstellen van regels voor het opnemen van proveniers in het gasthuis en in 1418 keurde zij de verlening van enkele voorrechten aan de veertig schutters goed⁵²). In de winter van 1426/27 werd in opdracht van het stadsbestuur en de vroedschap een bode uitgezonden om de heer van L'Isle-Adam, bevelhebber van de Bourgondische troepen in Holland, te melden dat men zijn troepen niet in de stad wenste toe te laten⁵³).

Tot 1435 bleef de vroedschap niet meer dan een incidenteel bijeengeroepen groep van rijke burgers. Of zij een vastgesteld aantal leden had, is niet bekend. Ook een duidelijke omschrijving van haar bevoegdheden ontbreekt. Dit veranderde als gevolg van de financiële moeilijkheden, waarin de stad zich in de jaren na 1430 bevond. Om aan deze moeilijkheden een einde te maken, verzocht Rotterdam aan de hertog van Bourgondië om veertig van haar rijkste burgers te mogen kiezen, die op hun beurt vier tesoriers uit hun midden zouden kiezen om de stedelijke financiën te administreren, wat daarvoor een taak van de burgemeesters was geweest. Op 20 augustus 1435 willigde de hertog dit verzoek in. Bijna één jaar later,